

látogatás

állítólag látogató jön
hozzánk haza
kérdem anyámat ki jön
anya azt mondja: „Isten
jön látogatóba
légy jó”
„anya ki az az Isten”
„Isten a minden” mondja anya „de már hallgass
hadd jöjjön nagyon szégyenlős
ne gondoldj róla semmit
semmit”

Isten belép hozzánk Isten látogatóba jön
s én semmit sem tudok róla
halvány dunsztom sincs
de anyámnak igaza volt

Isten nem beszél
Isten mély hallgatás
anya és köztem
hallgatás a világ és köztem
azt mondja „ha hallgatni fogsz megmutatom
neked az egész világmindenséget”

Isten eljött hozzánk
és elhozta az egész világot
amely a ruhája szegletébe kapaszkodik
szégyelli megmutatni szivárványszerű szemét
de már látom
én vagyok a világ legcsendesebb fiúja
némán nézek az Arcok Arcába
és csendben kínálom gyömbér teával

„én nem szoktam inni” mondja Isten és a világ
„majd iszom a szemedből”

nézett a szemembe
és én vele ittam nagy kortyokban

mászni

abbahagyta az evést s az ivást
csak mászott fel a fára
ágról ágra
az árnyékból a fényre

felhagyott a beszéddel és gondolkodással
mászott egyre az Yggdrasil kőrisfán
a fa koronáján és a csillagokon keresztül
csak hogy megtalálja saját világát

kutakodás

keresgéltem a nevem
a fűcsomók között
és a szél fülembé súgta
az egész világmindenség nevét

pillanatkép

az utca összes macskája
a teraszunkon jön össze
és ott szürcsöli az eget

lefestem Koppenhágát

várost város után bejárom a világot széltében
és lefestem Koppenhágát
azokat a házakat vörösre
várost város után az utcák tele emberrel szürke galambbal
mindent lefestek
nézem
nevetek
a részeg dánokon a hideg tengerben a kőpartnál
a fiún aki a láncát széttépő labrador után lohol
a nénikén aki két aszott kezével akarja megkötni a világot

Végh Zsoldos Péter fordításai

Szukálek Lajos: Pedig nem is akartam repülni